

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่

พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗๕ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

ข้อ ๒ ให้หินดังต่อไปนี้ที่สามารถทำเป็นแผ่นหรือรูปทรงอื่นใดเพื่อการประดับหรือตกแต่งได้ เป็นหินประดับ

- (๑) หินกรวดมน (Conglomerate)
- (๒) หินกรวดเหลี่ยม (Breccia)
- (๓) หินแกรนิต (Granite)
- (๔) หินทราเวอร์ทีน (Travertine)
- (๕) หินนาคกระสวย (Serpentinite)
- (๖) หินไนส์ (Gneiss)
- (๗) หินบะซอลต์ (Basalt)
- (๘) หินปูน (Limestone)

(๕) หินชนวน (Slate)

(๑๐) หินทราย (Sandstone)

ข้อ ๓ ให้หินชนิดอื่นนอกจากหินตามข้อ ๒ และหินตามข้อ ๒ ซึ่งมีปริมาณสำรองเพียงพอตามที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือซึ่งมีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นหินประดับ เป็นหินอุตสาหกรรม

ข้อ ๔ บรรดาใบอนุญาตระเบิดและย่อยหินตามประมวลกฎหมายที่ดินที่ยังมีอายุอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าใบอนุญาตระเบิดและย่อยหินนั้นเป็นประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่โดยอนุโลม และให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยพิกต์อัตราค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาตระเบิดและย่อยหินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ก่อนวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๕ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ถือว่าเป็นคำขอประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่โดยอนุโลม และในการพิจารณาคำขอประทานบัตรดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจออกประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่มีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยแร่

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ไชยวัฒน์ สินสุวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้การระเบิดและข่อยหินซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินมาอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกรมทรัพยากรธรณีตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุงกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับหินประดับและหินอุตสาหกรรมเสียใหม่ให้ครอบคลุมถึงหินทุกชนิด เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และโดยที่การกำหนดให้หินประดับและหินอุตสาหกรรมเป็นแร่ นั้นมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้